

angribes, da hedder det sig strag, at det er dog forstræffeligt, hvad Krigsministeren siger, paa den Maade kan der slet ikke forhandles. Det forekommer mig, at man maa indrømme — det er jo en gammel Regel — at hvad der er Ret for den Ene ogsaa maa være billigt for den Anden. Er det Ret for de Herrer, det er det selvfølgelig, at forlange den Bæsteb af mig, saa maa de ogsaa tillade mig at give den rene Bæsteb om, hvorledes jeg opfatter Sagen fra det Standpunkt, jeg staar paa. Naar jeg nu skal svare paa de i de foregaaende Dage faldne Bemærkninger, vil jeg strag udtale, at der dog er een Taler, som jeg fritager mig selv for at svare; det er det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes). Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlems Foredrag har været iltædt parlamentariske Former; ellers havde han vel ikke faaet Lov til at tale. Men jeg tror, at de Fleste ville være enige med mig i, at han tænkte Niveauet saa højt i den Tale, at jeg ganske roligt kan lade den ligge. Jeg veed naturligvis, at det er meget vanskeligt at vide, hvor Grænsen ligger for, hvad der parlamentarisk kan siges. Det er ikke mig, der skal paatale det. Det er den høitærede Formand; men jeg kan godt forstaa, at det maa være meget vanskeligt for ham. Jeg har havt Anledning til at tænke over, at det maatte være meget vanskeligt, f. Ex. i Anledning af en Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) under Finantslovens 1ste Behandling, hvor han betegnede Forsvarsvæsenet som „Mordvæsenet“. Jeg skulde nærmest tro, at den høitærede Formand ikke havde hørt denne Udtalelse. J og for sig er det mig temmelig ligegyldigt, selv om man skulde drage den Konsekvens deraf at kalde mig for en Massemorder, for mig kan man gjerne have Lov dertil. Derpaa skal jeg vende mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær). Han protesterede mod min Opfattelse af Forslaget om de 30 Millioner i sin Tid. Jeg vil dertil sige, at det kan godt være, at hans Opfattelse deraf er rigtig; han har jo selv deltaget i Forhandlingerne og været Medlem af det Udvalg, der var nedsat, og han er forsaavidt, som han var Fader til Forslaget, mere kompetent til at fortolke det end jeg. Min Opfattelse skylder jeg ikke mig selv, jeg skylder den en Artikel i et af Hensires Hovedorganer „Politiken“ for et Par Aar siden. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Ting, men kun oplæse de sidste Linier af denne Artikel, der staar i „Politiken“ fra 1884 Nr. 21. Det hedder deri om de 30 Millioner: „Vore Venner behøve ikke

at laste dem i deres Grav. Maaſte have de i en snæver Bending gjort deres Nytte, men hvis ikke, skal det dog siges efter dem, at hvis vi vare slupne lige saa vel fra vore andre militære Manøvrer som fra denne, saa vilde vi være bedre hjulpsne, end vi ere.“ Jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) kom igjen med Tscherning, han vilde ikke indrømme Nødværdigheden af min Opfattelse af, at Grunden til, at Tschernings Udtalelser vare blevne saa fornyttede, navnlig hvidrørte fra Krigen 1864; han mente, at hvis Tscherning var bleven fornytt, saa var det var ved Grundlovsforandringen 1866. Ja, i hvad Grad han var fornytt derover, det veed jeg virkelig ikke; men at han var fornytt over Ulykken i 1864, har han selv udtalt, og jeg skal opløse det blot ved at oplæse en enkelt Linie af et Brev fra ham i Begyndelsen af Halvfjerdsjerne til Oberst Beck: „Jeg anser Danmarks Stilling som virkelig selvstændig uafhængig Stat for afsluttet med 1864.“ Naar man har den Opfattelse, saa er der ikke Tale om noget energisk Forsvar, som repræsenteres ved Noget, der hedder Kjøbenhavns Befæstning. Det ærede Medlem talte dernæst om mig og mine Meningsfæller paa den Maade, at vi skulle være Folk, som havde en speciel Krigslyst, men det er en fuldstændig forkert Opfattelse. Ja, ude i Landet er det jo populært at kalde os for krigsgale; men det er uretfærdigt at sige det. Meningen, hvorfor vi ville have Kjøbenhavn befæstet, er sandelig ikke for Krigens Skyld, vi vide ligesaa vel som det ærede Medlem, at Krigen er den største Ulykke for Danmark. Der er nu en vanskelig Krigsfor os at gaa igjennem, vi ruste os blot for at undgaa Krigen. Dette er sagt saa tidt, at jeg syntes, man ikke her skulde vedblive at kalde os krigslystne, fordi man vil have Danmark stærkt rustet. Det ærede Medlem kom igjen ind paa en Breidelse mod mig for Brud paa de konstitutionelle Former, som han sagde. Jeg vil nu atter — og det gjør jeg saa ofte, denne Udtalelse kommer — vende den mod dette Thing, og jeg skal i den Henseende henholde mig til en Yttring, som faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Vedreborg) ved Finantslovens 1ste Behandling, og som virkelig slog mig ved sin Nødværdighed; han sagde nemlig, idet han talte om Forstaaelse af Forfatningen: „det er ganske sikkert Hovedbetingelsen, det første Stridt, til at naae en Forstaaelse af Forfatningen, at man er enig om gensidig at respektere hinandens Rettigheder. Saa længe man staar paa det Standpunkt: